

mindre interessante at diskutere for Socialdemokratiet, for vi har ikke selv nogen mulighed for at gå ud og vende en havstrøm, mens vi naturligvis kan bestemme, hvilket brændsel vi bruger her.

Jeg skal så sige til hr. Martin Glerup, at det jo så kunne være interessant, hvis man gjorde noget i EU for at få udbredt det danske kraftvarmekoncept til resten af EU-landene. Vi får jo understøttelse af vide, at hvis bare vi gør noget, så følger resten af verden efter.

Det samme vil jeg gerne sige til fru Anni Svanholt, som jo var indstillet – eller i hvert fald var hendes parti det – nøjagtig ligesom hr. Martin Glerups parti på CO₂-afgifterne. Da vi skulle indføre dem, hed det jo: Indfør dem nu bare i Danmark, så følger resten af verden efter. Nu har vi haft CO₂-afgifterne i Danmark i masser af år til skade for erhvervslivet med konkurrenceforvridninger og med en forfærdelig masse bureaukrati, men er resten af verden fulgt efter? Jeg har ikke set det endnu.

Og så skal jeg sige til fru Anni Svanholt, at det, jeg sagde – og det står jeg fast ved – var, at Danmark skulle leve op til alle internationale aftaler. Klimapanelet er ikke nogen aftale. Det vil muligvis komme, når man forhandler Klimakonventionens tillæg i 1997, og så vil vi naturligvis også leve op til det, hvis det bliver nødvendigt.

Endelig skal jeg sige til fru Lisbeth Arbøl, at jeg er glad for tilslutningen til joint implementation. Det, der stadig væk er problemet, er blot, at hvis vi nedbringer CO₂-udslip igennem joint implementation eller ved eksport til ulandene, godskrives det stadig ikke Danmark, men udelukkende ulandene. Så vi mangler det dér med joint, vi har kun fået implementation.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Til fru Eva Møller vil jeg sige, at efter min opfattelse er dansk erhvervsliv godt tjent med, at der er lagt en god, hård miljøprofil, sådan at man er kommet forud på adskillige teknologier i den anledning.

Med hensyn til vores virke i Østeuropa og den tredje verden kører der jo faktisk – eller der er givet tilsagn om dem – 200-300 projekter i Østeuropa. Danmark er i den heldige situation, at vi via Miljø- og Katastrofefonden har afsat op mod 1 mia. kr. til den tredje verden og Østlandene, så derfor kan vi sætte handling bag ordene, og vi gør det også på det her område.

Hr. Peter Hansen-Nord ønsker at få en uddybende forklaring på, hvad Danmark gør inden for EU. Her inden for de 2 minutters taletid kan jeg da sige, at vi jo til stadighed har lagt pres på de andre EU-lande for at få flertalsafgørelser på miljøområdet, og vi presser på for at få CO₂-afgifterne igennem på fællesskabsplan. Jeg mener, at det er noget, der indgår i regeringskonferencen, at vi foretager den prioritering, og jeg er helt overbevist om, at man fra de øvrige EU-landes side bliver nødt til at gøre noget ved det her problem, også med afgifter, for det hjælper altså ikke nok, at man bare kører los.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Det var jo interessant at høre fru Eva Møllers svar om, at Danmark skal leve op til internationale aftaler. Jeg må spørge fru Eva Møller, om det så også betyder, at De Konservative vil gå ind for, at Danmark også skal fastsætte bindende reduktionsmål for år 2010 og 2020, for det er faktisk aftalt på det seneste møde i Berlin i 1995 i Klimakonventionen. Betyder det, at De Konservative er med til, at Danmark fastsætter bindende reduktionsmål for CO₂ i dag, sådan at Danmark klart kan leve op til den aftale, der er indgået i 1995 i Berlin og dermed møde op med sine bud på mødet i 1997?

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Nu har jeg i seks år hørt om en fælles strategi omkring CO₂ i EU-regi. Jeg er tilfreds med, at regeringen melder tilbage, at man arbejder på nogle fælles strategier.

Det, jeg er meget utilfreds med, er, at vi nu på sjette år har kørt med nogle CO₂-afgifter, der i mellemtiden er konverteret til nogle grønne afgifter, uden at regeringen kan løfte bare den mindste flig af sløret for, hvornår man forventer, at man i fællesskab i EU kan komme igennem med noget, som ligner dansk industri i denne her forbindelse.

Jeg har i modsætning til hr. Martin Glerup det indtryk, at vi er længere væk fra en fælles CO₂-afgift, end vi nogen sinde har været. Og nu er der gået seks år. Giver det anledning til, at regeringen vil overveje sin afgiftspolitik, de grønne afgifter, der, som fru Eva Møller så rigtigt sagde, er ved at pine og plage livet af dansk industri, både administrativt og pengemæssigt? Vi har jo ikke set slutresultatet endnu, når de først bliver administreret ud og girokortene lig-